

[Boligministeren.]

Hr. Helge Nielsen henviste dér til bemærkningen i betænkningen om, at udvalget forudsætter, at boligministeren og boligministeriet lever op til, at der skal komme sådanne generelle retningslinjer, og jeg kan kun sige, at det er naturligvis hele ideen i selve lovforslaget. Jeg er også glad for hr. Helge Nielsens bemærkning om, at socialdemokratiet vil stemme for forslaget ved tredje behandling.

Når jeg har været noget ængstelig for at erstatte ordet „kan“ med „skal“, var det ud fra den betragtning, at der derved måske kunne ske en ansvarsforflygtigelse.

Jeg vil også fremhæve, at administrationsrådet som grundlag for det lovforslag, vi behandler her, i sine overvejelser lagde vægt på, at hvis boligministeriet i for stor udstrækning blev rådgivende for de enkelte byggende ministerier, kunne det medføre risiko for dobbeltbehandling og for ansvarsforflygtigelse. Hvis man tænkte sig den tanke, at forsvarrets bygningstjeneste, GTO, etaternes bygningstjeneste og alt dette blev samlet i boligministeriet — og det er i og for sig det, ændringsforslaget går ud på — i et bygningsdirektorat, ville det blive et direktorat med et meget betydeligt personale. Det ville i hvert fald, det tør jeg næsten sige med sikkerhed, fordoble antallet af embedsmænd i boligministeriet i forhold til i øjeblikket. Til gengæld ville det naturligvis aflaste rundt om i styrelserne. Men så er spørgsmålet: bliver aflastningen tilstrækkelig stor? Dér står det i hvert fald mig helt klart, at rekvirenten, Grønlandsministeriet eller forsvarsministeriet, det ministerium, som skal bruge bygningen, også må have nogle til at skitsere, hvad det er for en bygning, de skal bruge, inden de kommer i det centrale direktorat. Derfor tror jeg, at konsekvensen kan blive en dobbeltbehandling.

Administrationsrådet har i øvrigt i sin gennemgang peget på, at i Norge og i Sverige, hvor man har etableret sådanne centrale byggeadministrationer, viser der sig ulemper i denne retning, fordi den stærke centralisering medfører forsinkelse af byggesagernes behandling, og der kan også vise sig vanskeligheder ved rekrutteringen af personale.

Må jeg slutte med at sige, at jeg ikke synes, det er retfærdigt at bedømme lovforsla-

get på den måde, at man bare går uden om centraliseringsbegrebet. Det er rigtigt, at socialministeriet og undervisningsministeriet efter lovforslaget får deres egne selvstændige byggeadministrationer, hvad de ikke har i øjeblikket. På undervisningsministeriets side legaliserer man altså det formelle forhold, der eksisterer. Men omvendt skaber man et fælles organ for samtlige byggeadministrationer, og det omfatter også GTO, forsvarrets bygningstjeneste, statsbanernes og postvæsenets bygningstjenester.

Det andet er, at man ved at lave denne centraliserede decentralisering, om jeg så må sige, skaber større muligheder for, at boligministeriet kan hjælpe med arbejdskraft og øve en indsats i form af fælles og generelle retningslinjer for de forskellige styrelser. Jeg vil i hvert fald helt bestemt sige, at forudsætninger med dette lovforslag for mig er at fremme en forenklet administration, som samtidig klart lægger ansvaret dér, hvor ansvaret bør ligge. Det kan være nemt nok at sige: ja men det ville være rart, hvis det var boligministeren, der havde ansvaret for alt byggeri, for enhver skole, enhver børnehave, enhver institution, der byggedes i hele landet. Jeg burde måske modigt stå op og sige: ja men det ansvar tager jeg på min brede ryg. Men enhver her i salen ved jo, at det er et ansvar, som en minister ikke kan bære, og derfor synes jeg, det er rigtigt, at vi, samtidig med at vi får denne centralisering, skaber en ordening, som placerer ansvaret de steder, hvor man rekvirerer byggeriet.

Helge Nielsen: Hr. Langkilde og hr. Niels Andersen forsøgte at skabe en modsætning mellem det, jeg havde givet udtryk for ved første behandling af dette lovforslag, og det ændringsforslag, der nu foreligger fra socialdemokratiets og SFs side. Jeg vil gerne minde om — det kan måske være rart ved denne lejlighed — hvad jeg sagde ved første behandling, og jeg citerer fra Folketingstidende 1970-71, sp. 2891-2892, hvor jeg siger:

„Man kan måske stille det spørgsmål, om man med dette forslag når langt nok i effektivitet og hermed i billiggørelse af statens byggevirkksomhed... en effektiv byggeadministration og et effektivt styringsorgan er afgørende for byggeriets fremtid...“